

[Udenrigsministeren]

at det var den britiske regerings oprigtige hensigt at bidrage til en forhandlingsløsning, som tog hensyn til alle medlemslandes legitime interesser. Jeg måtte få det indtryk, at man fra britisk side nu vil gøre en indsats for at få en løsning vedtaget inden Det europæiske Råds møde i Bruxelles den 4.-5. december; også det tyske formandskab er indstillet på at gøre en betydelig indsats for at nå til en løsning imellem Fællesskabets medlemslande.

Fiskeriministeren har i Bonn i sidste uge drøftet spørgsmålet med den tyske landbrugsminister, som er formand for rådet af fiskeriministre. Såvel han som jeg har under vore samtaler i Bonn og i London understreget, at vi ønsker en Fællesskabsløsning, der hviler på Fællesskabets grundlæggende principper, og som aftales i forhandlinger inden for Fællesskabets institutioner. Uden at nære overdreven optimisme mener jeg at turde sige, at der formentlig nu er bedre udsigt til en Fællesskabsløsning, end det har været tilfældet i en meget lang periode, og regeringen vil yde sit bidrag til en sådan løsning på et problem, som efterhånden er blevet en urimelig stor belastning af samarbejdet i hele Fællesskabet.

Endelig lægger regeringen vægt på en udbygning af det indre marked i EF. Udbygning af det fælles marked vil være centralt på grundlag bl. a. af det økonomiske tilbageslag. Dette tilbageslag har medført et pres på samtlige regeringer i EF-landene med henblik på at få truffet beskyttelsesforanstaltninger til fordel for landenes egne industrier i klar strid med traktaternes regler. Fra dansk side har vi bestræbt os på at sikre, at bestemmelserne om toldunionen, det almindelige forbud mod forskelsbehandling, konkurrencereglerne og reglerne om fri bevægelighed for arbejdskraft, etablering og kapital bliver fastholdt og udbygget i denne situation.

Det fremgår af, hvad jeg har sagt, at regeringen ikke betragter en udvidelse af EF med Grækenland, Portugal og Spanien som et skridt i retning mod stagnation eller udvanding af EF-samarbejdet. Tværtimod lægger regeringen vægt på en udbygning af samarbejdet, således som det er skitseret ovenfor. Det synes at være i overensstemmelse med den holdning, som de 3 nye medlemslande giver udtryk for.

Så vil jeg gerne vende mig til et spørgsmål, som er umiddelbart forestående, og som også er af stor vigtighed for os i økonomisk henseende, nemlig afslutningen af de verdensomspændende forhandlinger om nedbringelse af told og andre handelsskranker.

Disse forhandlinger har nu varet i mere end 5 år, og vi står på dette område over for den afgørende prøvesten på, om vi fra den vestlige verdens side vil fastholde efterkrigstidens liberalisering på handelsområdet med henblik på at udvikle det internationale handelsmønster. Hvis det lykkes, vil det kunne føre til en forbedret og mere hensigtsmæssig arbejdsdeling baseret på frie konkurrencevilkår.

Under de hidtidige forhandlinger er det lykkedes at føre forhandlingerne langt frem i retning af et positivt resultat. Men tilbage står de centrale spørgsmål om toldnedsættelsernes højde, indrømmelser på landbrugsområdet og begrænsninger i deltagerlandenes fortsatte brug af subsidier i samhandelen også inden for landbrugsområdet.

Det er vigtigt, at bestræbelserne i den kommende tid samles om at undgå et sammenbrud af disse forhandlinger. Skulle det ske, så ville det kunne føre til en ny verdensomspændende bølge af protektionistiske foranstaltninger. Det ville igen have meget alvorlige virkninger for et land som Danmark, der er helt afhængigt af frie internationale samhandelsforhold.

På denne baggrund har Danmark fra starten af de internationale told- og handelsforhandlinger arbejdet for at gennemføre en liberal, frihandelsvenlig, løsning.

I den nuværende afsluttende og kritiske fase hersker der betydelige vanskeligheder i forbindelse med den amerikanske lovgivning om pålæggelse af udligningsafgifter, bl. a. for Danmarks eksport af dåseskinker til det amerikanske marked. Sådanne afgifter træder i kraft den 4. januar 1979, såfremt der ikke forinden er skabt grundlag for en løsning på dette spørgsmål. Det drejer sig om beskæftigelsen for et meget stort antal mennesker her i landet. Det drejer sig om en eksport til en værdi af 1 mia kr., som kan blive bragt til ophør.

Medens den amerikanske administration under præsident Carter har gjort, hvad der stod i dens magt for at løse dette spørgsmål midlertidigt, indtil de internationale handels-